



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1768**

**VD18 90118294**

§. 146. Hieronymi Pragensis recantatio.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

## §. CXLV.

*Sessio decima nona.*

Sæcul. XV.

A.C. 1415.

Die XXIII. Septembris hæc Sessio, ordi- *Labbe Conc.*  
 ne decima nona celebrata est, cui pro *tom. 12. p.*  
 more Cardinalis Vivariensis præfuit, Epis- <sup>164.</sup>  
 copo Affissinatensi rem divinam peragen-  
 te. Absolutis solemnibus alias confue-  
 tis, ante omnia Hieronymus Pragensis  
 coram Patrum coetu sistitur, publice Wi-  
 clesi ac Joannis Husi articulis anathema  
 dicturus. Cardinalis Cameracensis illius  
 formulam his terminis conceptam legit.

## §. CXLVI.

*Hieronymi Pragensis recantatio.*

Ego Hieronymus de Praga, liberalium ar- *Ibidem.*  
 tium Magister, cognoscens veram, Ca-  
 tholicam, & Apostolicam fidem, anathema-  
 tizo omnem hæresin, præcipue eam, de qua  
 haec tenus infamatus fui, & quam præteritis  
 temporibus dogmatizaverunt & tenuerunt  
 Joannes Wicles, & Joannes Huss in suis  
 opusculis seu libellis, aut sermonibus ad Cle-  
 rum & ad populum. Propter quam caus-  
 sam prædicti cum suis dogmatibus & errori-  
 bus damnati sunt ab hac sacrosancta Con-  
 stantiensi Synodo tanquam hæretici, & eo-  
 rum doctrina similiter damnata, maxime in  
 nonnullis articulis expressis in sententiis per  
 hoc sacrum Concilium contra ipsos latis.  
*Con-*

Sæcul. XV.  
A. C. 1415.

Consentio autem sanctæ Romanae Ecclesiæ,  
 & Apostolicæ Sedi & huic sacro Concilio,  
 & ore, & corde profiteor in omnibus & per  
 omnia, præsertim de clavibus, de sacramen-  
 tis, ordinibus, officiis, censuris ecclesiasticis,  
 & indulgentiis & reliquiis Sanctorum, & Ec-  
 clesiastica libertate, ac etiam de ceremoniis &  
 aliis omnibus ad Religionem Christianam per-  
 tinentibus, prout ipsa Romana Ecclesia &  
 Apostolica sedes, & hoc sacrum Concilium  
 profitentur, & specialiter, quod prædictorum  
 articulorum plures sint notorie hæretici, &  
 dudum a sanctis Patribus reprobati, quidam  
 vero blasphemi, alii erronei, alii scandalosi,  
 quidam etiam piarum aurium offensivi, &  
 ipsorum nonnulli temerarii & seditiosi, &  
 pro talibus fuerunt prædicti articuli per hoc  
 sacrum Concilium condemnati, & inhibiti  
 omnibus & singulis Catholicis, sub anathe-  
 matis intimatione, ne de cætero dictos arti-  
 culos aut ipsorum aliquem aliquis prædicare,  
 dogmatizare, aut tenere præsumeret.

Hæc retractatio adhuc fusior legitur  
 in actis Concilii, nam postquam Hiero-  
 nymus Pragensis Wiclefi ac Joannis Husi  
 errores abjuraverat, insuper cogebatur  
 ad revocandas certas quasdam privatas  
 sententias logicas de universalis quas do-  
 cuit, v. g., quod una communis generis es-  
 sentia esset homo, leo, bos &c. quodque una  
 essentia specificasset plura ejusdem speciei sup-  
 posita & quodlibet eorum, & ad hoc in-  
 ducen-

ducendum velut exemplo usus, descripsit Sæcul. XV.  
 triangularem figuram, quam scutum fidei A. C. 1415.  
 appellavit, igitur declaravit, quod ejus-  
 modi doctrinis non intenderit obstinate  
 inhærere, nec eas tanquam doctrinam ad  
 salutem necessariam, sed duntaxat ad in-  
 genii sui exercitationem defendisse, mi-  
 nus vero se hanc sententiam extollere su-  
 per omnes alias Doctorum opiniones.  
 Cum vero accusatus etiam fuisset, ipsum  
 docuisse, quod fides adhuc locum habe-  
 ret in Ecclesia triumphante, respondit,  
 nunquam suæ opinionis fuisse, quod ibi  
 esset fides sub ratione propria fidei, sed  
 duntaxat cognitio quædam fidem exce-  
 dens, & a visione Beatifica proveniens.  
 Testabatur etiam, se prima fronte non  
 credidisse, quod Joannes Hussus ar-  
 ticulos, qui ipsi adscribebantur, reipsa do-  
 cuisset. Cum vero eos in libris suis ma-  
 nu propria scriptis legisset, agnovisse se,  
 merito ejus doctrinam, tanquam hære-  
 ticam & insanam, fuisse damnatam. Tan-  
 dem juravit per sanctissimam Trinitatem,  
 & per sacrosancta Evangelia, se in verita-  
 te Ecclesiæ Catholicæ semper permansu-  
 rum, oinnesque, qui hanc fidem impugna-  
 verint, anathemate dignos pronuntiavit.  
*Et si & ego, addit, aliquando aliquid contra*  
*sentire præsumpsero, canonum severitati sub-*  
*jaceam, & æternæ pœnæ.* Hanc recanta-  
 tionem ipsus alta voce legit, & præmissa  
 de

**Sæcul. XV.** de sinceritate mentis suæ testificatione  
A. C. 1415. subscripsit. Quo factō nihilominus in carcerem reductus fuit, nec Commissarii, prout optabant, illum libertati afferere poterant.

## §. CXLVII.

*Decretum ad Fratres Minores, & de securitatis publicæ literis.*

*Ibid. p. 166.* Deinde plura legebantur Decreta, quorum primum concernebat Fratres Minores strictioris observantiæ. Examinandæ proponebantur nonnullorum dicti ordinis querelæ contra quosdam, qui cum Sacræ Regulæ spiritum, ac observantiæ studium tueri deberent, laxiorem introducebant disciplinam; deputabantur igitur hanc in rem Commissarii, Cardinales Ursinus, & Cameracensis. In secundo Decreto Concilium declarat, in quantum validæ censeantur impunitatis literæ, quas Principes sœculares hæreticis concederent, dicitque, quod nullum fidei Catholicæ vel jurisdictioni Ecclesiasticæ præjudicium generare vel impedimentum præstare possint aut debeant, quominus contra eos tali salvo conductu munitos liceat judici competenti de hujusmodi erroribus inquirere, procedere, & punire, quantum justitia sua-debit, si suos errores revocare pertinaciter recusaverint, etiamsi de salvo conductu confisi,